

De aanloop naar Prohibition

De Temperance beweging gedurende 3 generaties

Door Jasper van Emmerik

Studentnummer: 3626253
Onderzoeksseminar III – Criminal Minds
Docent: Prof. dr. L.J. Dorsman
Inleverdatum: 9 mei 2014
(9401 woorden)

Inhoudsopgave

Inleiding	3
Hoofdstuk 1 – De vroege Temperance bewegingen (1800 - 1865)	5
Hoofdstuk 2 – Na de Burgeroorlog (1865 – 1893)	13
Hoofdstuk 3 – De Anti-Saloon League (1893 – 1919)	22
Conclusie	30
Literatuurlijst	32

Inleiding

In de late negentiende eeuw begon men in de Verenigde Staten te twijfelen aan het klassieke beeld van een kleine overheid met weinig invloed, dat tot dan toe altijd dominant was geweest. Er kwam steeds meer vraag naar overheidsingrijpen op sociaal, economisch en cultureel gebied.¹ Een van de maatschappelijke kwaden die (een deel van) deze progressieve beweging wilde terugdringen was het alcoholgebruik van veel Amerikanen. Deze *Temperance* beweging, bestaande uit meerdere kleinere organisaties zoals de Prohibition Party uit 1869 en de Anti-Saloon League uit 1893, was al langere tijd actief, maar wist zich gaandeweg steeds beter te organiseren en kwam langzamerhand steeds duidelijker op het politieke podium terecht, zodat in 1900 al in een kwart van alle staten een vorm van een verbod op alcohol gold.²

In januari 1919 werd uiteindelijk het ultieme doel gehaald, het achttiende amendement werd in de grondwet opgenomen, waarmee alcohol effectief verboden werd in de Verenigde Staten. Hiermee hoopte men het gebruik van alcohol in de Verenigde Staten definitief een halt toe te roepen.³

In werkelijkheid pakte dit echter anders uit. Volledige drooglegging bleek onhaalbaar en het amendement zorgde voor meer problemen dan het oploste. Alcohol was nog volop in omloop en via de zwarte markt was er een groot en gewelddadig crimineel circuit ontstaan. Daarom besloot men het ‘noble experiment of prohibition’ te stoppen. Aangezien de amendementen op de Amerikaanse grondwet, die immers de rechten van de burger vaststellen, niet aangepast mogen worden, zou dit 1933 uiteindelijk gebeuren via een nieuw amendement. Dit was een unieke situatie: niet eerder werd een amendement op deze wijze buiten werking gesteld en dit is tot op de dag van vandaag niet nog eens voorgekomen.⁴

Dit roept de vraag op hoe dit unicum in de Amerikaanse geschiedenis tot stand kwam. Dit paper zal enkele essentiële organisaties in dit proces analyseren en vergelijken aan de hand van de hoofdvraag ‘Welke organisaties speelden een rol in de totstandkoming van de Prohibition-periode in de Verenigde Staten van Amerika en hoe verschilden deze organisaties van elkaar?’ Deze hoofdvraag zal beantwoord worden in drie hoofdstukken, waarin steeds een periode wordt behandeld, van het

¹ Mary Beth Norton e.a., *A People & A Nation – International Edition* (Wadsworth 2012) 578.

² Norton e.a., *A People & A Nation*, 579.

³ David E. Kyvig, *Repealing National Prohibition – Second Edition* (Kent 2000) 31.

⁴ Kyvig, *Repealing National Prohibition*, 221.

vroege begin van de Temperance beweging tot de directe voorgeschiedenis van de Prohibition-periode. Elk hoofdstuk zal bestaan uit drie gedeelten, waarin respectievelijk de motieven, de methoden en de sociale bases van de organisaties zullen worden besproken. Hiervoor zullen zowel primaire bronnen als secundaire literatuur gebruikt worden. Na het behandelen van de genoemde perioden en thema's zal er een duidelijk beeld ontstaan van de verschillen tussen de betreffende organisaties.

Prohibition is een onderwerp dat lange tijd in de Amerikaanse samenleving en politiek een rol speelde en voor de Verenigde Staten een vormende periode betekende. Het is dan ook niet verwonderlijk dat verschillende academici hun licht hebben laten schijnen over deze periode. Dit gebeurde zelfs al toen Prohibition nog van kracht was. John Allen Krout was een van de eersten die inzicht verwierf in het verband tussen Prohibition en het prille begin van de progressieve beweging in zijn werk *The Origins of Prohibition* uit 1925. Pas vanaf de jaren vijftig werd er echter in grotere mate onderzoek gedaan. Zo stelde Richard Hofstadter in zijn *The Age of Reform: From Bryan to F.D.R.* uit 1955 dat de progressieve beweging en ook Prohibition vooral voortkwamen uit een rurale beweging tegen de kosmopolitische stedelingen en legde Joseph Gusfield in *Symbolic Crusade: Status Politics and the American Temperance Movement* uit 1963 nadruk op het belang van sociale status in de Temperance beweging. Ian Tyrell doorbrak met zijn *Sobering Up* uit 1979 uiteindelijk het paradigma van Gusfield en Hofstadter door Prohibition te bestuderen zonder het te zien als een onderdeel van een door sociale frustraties gevoede progressieve beweging. Vanaf de jaren tachtig kwam de nadruk te liggen op de manier waarop de Temperance-, Prohibition- en Repeal-beweging werden georganiseerd. David Kyvig (*Repealing National Prohibition*, 1979), Austin Kerr (*Organized For Prohibition: A New History of the Anti-Saloon League*, 1985) en Richard Hamm (*Shaping the Eighteenth Amendment: Temperance Reform, Legal Culture, and the Polity, 1880-1920*, 1995) waren daarbij belangrijke onderzoekers. Tot slot bracht Chaterine Gilbert Murdock in 1998 ook de rol van vrouwen in de Temperance beweging in beeld in haar *Domesticating Drink: Women, Men, and Alcohol in America, 1870-1940*. Dit paper zal proberen enkele van deze invalshoeken samen te nemen en zo het inzicht in de periode voor Prohibition te vergroten.

De vroege Temperance bewegingen (1800-1865)

Hoewel Prohibition vooral bekend is door de gangsters van de jaren twintig van de twintigste eeuw, speelde het al veel langer als een onderwerp in de Amerikaanse samenleving en politiek. Al vanaf het prille begin van de Verenigde Staten waren er verscheidene initiatieven tot het indammen van alcoholgebruik. Welke organisaties speelden hier een rol in? Wat waren hun motieven en hoe werden zij georganiseerd? Dit eerste hoofdstuk zal de beginperiode van de Temperance bewegingen bespreken, vanaf het begin van de negentiende eeuw tot na de Amerikaanse Burgeroorlog.

Context & Motieven

De Temperance beweging begint in de vroege negentiende eeuw, als de jonge Amerikaanse natie nog aan het wennen is aan het recht van zelfbestuur als gevolg van de in de Amerikaanse Revolutie verworven onafhankelijkheid. De nieuwe staat stond onder druk, mede door een verdrievoudiging van de bevolking, van bijna vier miljoen in 1790 naar bijna dertien miljoen in 1830 en het daarop volgende ontstaan van nieuwe staten ten westen van de gevestigde staten. Ook een toenemende modernisering droeg bij aan spanningen binnen de samenleving.⁵

De Temperance beweging kan worden gezien als een product van deze beginnende democratie. Al vanaf de eerste Amerikaanse koloniën wilde men de ‘nieuwe wereld’ zien als een plek waar men de perfecte samenleving kon beginnen en waar alles mogelijk was. John Winthrop, een puriteinse advocaat die een belangrijke rol speelde in het opzetten van een van de eerste koloniën bij Massachusetts Bay, stelde in 1630 al dat Amerika mensen de kans gaf om een perfecte samenleving op te zetten in dienst van God. ‘For we must consider that we shall be as a city upon a hill. The eyes of all people are upon us.’⁶ Dit grondleggende puriteinse principe zette veel Amerikanen er toe aan zich in te zetten voor het verbeteren van hun land, onder meer op het gebied van alcoholgebruik.

Na een blik op het geschatte alcoholgebruik van toen in vergelijking met hedendaagse hoeveelheden is dit misschien ook niet zo gek: rond 1830 dronk de

⁵ Thomas R. Pegram, *Battling Demon Rum: The Struggle for a Dry America, 1800-1933* (Chicago 1998), 4.

⁶ John Winthrop, *A Model of Christian Charity* (1630)
<http://religiousfreedom.lib.virginia.edu/sacred/charity.html> (8 mei 2014).

volwassen Amerikaan gemiddeld tussen de vijftien en zesentwintig liter puur alcohol per jaar, een schril contrast met het gemiddelde van tien liter per jaar van moderne Amerikanen.⁷ Hoe was het zo ver gekomen?

William J. Rorabaugh, autoriteit op het gebied van Amerikaanse drinkgewoontes in de negentiende eeuw, stelt in zijn *The Alcoholic Republic: An American Tradition* uit 1979, dat er vanaf 1800 lossere wetten kwamen met betrekking tot de regulering van alcohol. Dit had tot gevolg dat drank goedkoper werd en makkelijker te verkrijgen. Het alcoholverbruik van Amerikanen steeg aanzienlijk en werd bovendien gangbaarder, vooral onder mannen, mede door de eerste effecten van de Industriële Revolutie. Aan de andere kant werd drank ook gezien als een uiting van nieuwverworven individuele vrijheid: de koloniale regels met betrekking tot drankgebruik golden immers niet meer.⁸ Vrouwen, kinderen en slaven werden weliswaar uit tavernes geweerd, maar hadden desalniettemin een eigen drankcultuur binnenshuis. Slaven kregen vaak drank van hun eigenaars gedurende de oogst en tijdens kerst, terwijl vrouwen steeds meer moesten voldoen aan de maatschappelijke deugdelijkheid en dus slechts thuis konden drinken, verborgen voor de buitenwereld.⁹ Tavernes en café's werden bovendien ook geassocieerd met prostitutie. *Intemperance* sloeg dus niet enkel op drank, maar op de gehele praktijk van café's en tavernes, waar allerlei soorten zonden werden begaan.¹⁰

De puriteinse moraal die nog steeds vanuit het 'city on a hill'-principe in de Amerikaanse samenleving verankerd was, werd bovendien nog versterkt vanaf de jaren dertig van de negentiende eeuw. De Second Great Awakening, een serie heroplevingen van het evangelie tussen 1795 en 1837, speelde hierin een essentiële rol. De evangelisten stelden dat Jezus Christus terug zou keren op aarde op het moment dat al het kwaad uit de wereld was verbannen. Zij riepen op tot het uitbannen van persoonlijke zonden en sociale kwaden, met als gevolg dat er vele organisaties ontstonden die onder andere abolitionisme en Temperance nastreefden. De American Temperance Society was de bekendste Temperance organisatie.¹¹

Vanaf halverwege de jaren 1830 vonden er echter diverse veranderingen plaats op het gebied van Temperance. Zo vond er een zekere radicalisering van de

⁷ Lisa M.F. Andersen, *The Politics of Prohibition: American Governance and the Prohibition Party, 1869-1933* (New York 2013) 9-10.

⁸ Pegram, *Battling Demon Rum*, 12.

⁹ Ibidem, 10-12.

¹⁰ Ian R. Tyrell, 'Women and Temperance in Antebellum America: 1830-1860', *Civil War History*, vol 28, No. 2 (1982) 130.

¹¹ Norton e.a., *A People & A Nation*, 307.

doelstellingen van de beweging plaats. Deze waren niet langer alleen gericht op het verbannen van het gebruik van sterke drank, maar ook licht bier en andere drank werden nu gezien als verwerpelijk. Deze ontwikkeling naar geheelonthouding werd *teetotalism* genoemd.¹²

Vanaf de jaren veertig ontstonden er ook verscheidene verenigingen voor sociale hulp. Deze verenigingen gingen in tegen de evangelische aard van de meeste Temperance organisaties en kwamen met hun eigen seculiere variant.¹³ Deze ontwikkeling maakte de stap naar Temperance activisme makkelijker voor veel mensen en toont de verspreiding van het gedachtegoed buiten de grenzen van de evangelisten aan. Zowel de evangelisten als de seculieren hadden echter hetzelfde doel, namelijk het verbeteren van de samenleving, en wisten elkaar daarin te vinden.¹⁴

De vroege Temperance beweging was aanvankelijk een groot succes. Het drankgebruik van Amerikanen daalde van de eerder genoemde zesentwintig liter per jaar naar bijna twaalf liter per jaar in 1840 en zelfs tot zeven liter per jaar in 1845. Bovendien was de middenklasse buitengewoon goed doordrongen van de Temperance idealen en waren gematigde tot onthoudende drankgewoonten de norm van die tijd. Toch was deze enorme vermindering in het alcoholverbruik voor veel voorstanders van Temperance nog niet genoeg.¹⁵

De reden dat er nog altijd ontevredenheid was over het drankgebruik van Amerikanen was de toevloed van immigranten uit Europa, voornamelijk vanuit Ierland en Duitsland, tussen 1840 en 1855. Beide groepen immigranten brachten een bestaande drankcultuur met zich mee uit hun thuisland, tot afschuw van veel Amerikanen, die voornamelijk de Ieren toch al niet vertrouwden vanwege hun katholicisme. Een jonge protestant stelde in 1855: 'Most of the people about here are Catholic German, and they go to church at the Beer shop and go home drunk at night.'¹⁶ Deze ontwikkelingen zorgden ervoor dat de Temperance beweging zich steeds meer op de politiek zou richten om hun doelen te bereiken.

Methode

In overeenstemming met de puriteinse oorsprong van de Temperance beweging, werd

¹² Pegram, *Battling Demon Rum*, 24.

¹³ Jed Dannenbaum, 'The Origins of Temperance Activism and Militancy Among American Women', *Journal of Social History*, vol. 15, No.2 (1981) 237.

¹⁴ Tyrell, 'Women and Temperance in Antebellum America', 130.

¹⁵ Pegram, *Battling Demon Rum*, 31.

¹⁶ *Ibidem*, 32-33.

het gedachtegoed aanvankelijk verspreid via de kerk. Een van de eerste Temperance organisaties was de Massachusetts Society for the Suppression of Intemperance (MSSI). Er heerste een economische crisis als gevolg van een embargo van Amerika tegen Frankrijk en de daaropvolgende Oorlog van 1812, die bovendien het vertrouwen in de gevestigde religieuze en politieke groeperingen in twijfel trok. Dit alles zorgde voor een groeiend drankgebruik. De MSSI probeerde dit terug te dringen door zich sterk te maken voor strengere regulaties en betere controle. De organisatie zou echter weinig succesvol worden vanwege een gebrek aan promotie en doortastendheid. De MSSI vertrouwde voornamelijk op haar prestige om de publieke opinie te beïnvloeden. De organisatie was in 1823 dan ook al praktisch verdwenen.¹⁷

Vanaf de jaren dertig begon men dit anders aan te pakken. Als gevolg van de Second Great Awakening was er een algemene hervormingsgezindheid ontstaan en de Temperance beweging maakte graag gebruik van dit nieuwe politieke klimaat. Er kwam nadruk te liggen op de organisatie en op publiciteit. Charles Grandison Finney, de leider van een evangelische beweging in west New York, vroeg zich af: ‘What do politicians do? They get up meeting, circulate handbills and pamphlets, blaze away in the newspapers, send coaches all over town with handbills... all to gain attention to their cause and their candidates.’ De evangelisten begonnen deze methoden te gebruiken en de Temperance beweging nam ze over, om via deze weg de juiste moraal weer te implementeren in de Amerikaanse samenleving.¹⁸

Deze *moral suasion* was erop gericht zondaars ervan te overtuigen om alcohol af te zweren en zich bij de Temperance beweging aan te sluiten. Dit gebeurde via pamfletten en publieke sprekers. Ook vrouwen hadden een belangrijke rol, aangezien zij nog steeds geacht werden verantwoordelijk te zijn voor het implementeren van morele waarden in het gezin. Zij moesten echtgenoten en kinderen bewust maken van de voordelen van Temperance. Een bekeerling kon toetreden tot een van de organisaties via een gelofte, die officieel op papier werd vastgelegd.¹⁹

De belangrijkste Temperance-organisatie uit die tijd was de in 1826 opgerichte American Society for the Promotion of Temperance, beter bekend als de American Temperance Society (ATS). Deze evangelische organisatie richtte zich niet alleen op *moral suasion*, maar zag zichzelf ook als een informatienetwerk. De morele boodschap van de ATS werd ondersteund door statistieken die aantoonde dat

¹⁷ Pegram, *Battling Demon Rum*, 16.

¹⁸ *Ibidem*, 19.

¹⁹ Tyrell, ‘Women and Temperance in Antebellum America’, 130.

drankgebruikers de grote meerderheid vormden in gestichten, gevangenissen en armenhuizen. Ook werd er gewezen op de fysieke en medische gevolgen van drank. Naast deze verstrekking van informatie financierde de ATS ook lokale initiatieven. Hierdoor had de ATS, verdeeld over verschillende lokale organisaties onder hun hoede, in 1835 al zo'n 1,5 miljoen leden over heel Amerika.²⁰

Zoals gezegd ontstonden er in de jaren '40 verscheidene seculiere initiatieven voor sociale hulp. Onder anderen de Washingtonians waren actief in de strijd tegen 'the slavery of intemperance [...] at home,' door het gezin bij te staan, want, zo stelden ze: 'A drunkard is a deliberate, voluntary savage, and he treats his wife accordingly.'²¹ Niet alleen had drankgebruik een slechte invloed op het gezin, maar ook op het werk, met armoede tot gevolg. Drankgebruik verlaagde immers ook de productiviteit van arbeiders en veroorzaakte ongevallen en incidenten.²² De Washingtonians vormden een organisatie waar verhalen werden gedeeld over alcoholisme en het effect daarvan op individuen en hun verwaarloosde familie. Ze waren door hun populariteit erg effectief in het bereiken van hun doelen. De Washingtonians werden bovendien bijgestaan door de parallelle 'Martha Washington Societies', die voedsel en kleding boden aan bekeerde families, die zo met een schone lei konden beginnen aan een nieuw bestaan.²³

Ondanks het eerder genoemde succes van deze organisaties ontstond er een gevoel dat de methoden van *moral suasion* in onvoldoende mate het gewenste resultaat opleverden. Men wilde immers het gebruik van alcohol in zijn geheel uitbannen. Vooral Ierse en Duitse immigranten brachten nieuwe zorgen met zich mee en *moral suasion* bleek niet in staat door de taal- en cultuurbarrière heen te breken. In steeds grotere mate zagen mensen dan ook meer heil in wettelijke restricties op het gebruik van alcohol.²⁴

Wettelijke maatregelen werden al genomen vanaf de jaren '30, maar pas vanaf de jaren '40 en '50 kwamen ze echt tot bloei. In de jaren '30 waren de meeste regels gericht op het tegengaan van de verkoop van alcohol. Dit gebeurde via de controle op vergunningen. De verkoop van alcohol voor medicinaal gebruik was echter wel toegestaan, een clause die tot veel misbruik leidde. Vaak namen de verkozen lokale

²⁰ Pegram, *Battling Demon Rum*, 21-23.

²¹ Tyrell, 'Women and Temperance in Antebellum America', 131.

²² John C. Burnham, 'New Perspectives on the Prohibition "Experiment" of the 1920's', *Journal of Social History*, vol. 2, No.1 (1968) 53-54.

²³ Dannenbaum, 'The Origins of Temperance Activism', 237.

²⁴ Andersen, *The Politics of Prohibition*, 9-10.

ambtenaren niet eens de moeite om dergelijke vergunningen op te stellen, laat staan te controleren. Zo waren er dus veel moeilijkheden bij het handhaven van deze lokale wetten.²⁵

In 1851 leek het tij te keren via Neal Dow, de burgermeester van Portland in Maine. Hij wist een coalitie te vormen voor Prohibition wetgeving, waarmee de verkoop en productie van alcoholische dranken werd verboden en er bovendien goede mogelijkheden kwamen om de wet te handhaven. De *Maine Law* was een harde maatregel en verschafte Dow zelfs de bijnaam ‘the Napoleon of Temperance’. Het goede voorbeeld van de *Maine Law* deed goed volgen en tussen 1852 en 1855 stelden twaalf andere staten (Massachusetts, Minnesota, Rhode Island, Vermont, Michigan, Connecticut, New York, Indiana, Delaware, Iowa, Nebraska en New Hampshire) vergelijkbare wetten in.²⁶

Uitspraken van de rechtbank verzwakten de *Maine Laws* echter aanzienlijk, zodat ze na 1857 amper nog een rol van betekenis speelden en drankgebruik weer toenam. De wetten zorgden bovendien voor een grotere verdeeldheid in toch al onstabiele politieke tijden. Dit werd mede veroorzaakt door protest vanuit kringen van Duitse en Ierse immigranten, met geweldadige confrontaties tot gevolg, die pas afnamen toen de slavernij-kwestie belangrijker werd in de aanloop naar de Amerikaanse Burgeroorlog.²⁷

Sociale Basis

Wat betreft sociale basis van de vroege Temperance beweging zijn er twee fases te onderscheiden, zo stelt socioloog Joseph R. Gusfield in zijn boek *Symbolic Crusade: Status Politics and the American Temperance Movement*. De federalistische aristocratie zag vanaf het eind van de achttiende eeuw hun invloed op politiek en religieus gebied afnemen. De steeds erger wordende situatie omtrent drankgebruik in die periode stond volgens hen symbool voor dit verlies aan invloed. De vroege Temperance organisaties waren dan ook vooral een poging om de ‘common man’ de moraal van de aristocratie bij te brengen, om zo de prestige van de aristocratie en de natie te redden.²⁸

²⁵ Pegram, *Battling Demon Rum*, 38-39.

²⁶ Andersen, *The Politics of Prohibition*, 18.

²⁷ Pegram, *Battling Demon Rum*, 39-42.

²⁸ Joseph R. Gusfield, *Symbolic Crusade: Status Politics and the American Temperance Movement* (Chicago 1986), 39-40.

Via de Second Great Awakening schudde ‘het volk’ de laatste resten van het leiderschap van de aristocratie inzake religie van zich af. Tegelijkertijd werd de moraal die deze aristocratie probeerde te beschermen wel overgenomen door de evangelisten, met als gevolg dat de midden- en lagere klassen streefden naar zelfverbetering, onder andere via Temperance. Deze zelfverbetering zou bovendien, door een verbeterde productiviteit, ook hun sociale situatie verbeteren. De Second Great Awakening had dus een sociale mobiliteit tot gevolg, waardoor arbeiders en boeren, door het proces van ‘verburgerlijking’ tot de middenklasse toetraden. De immigranten uit Ierland en Duitsland, die zoals gezegd een traditionele drankcultuur met zich meebrachten, werden gebruikt als schrikbeeld voor die aspirant-middenklasse, maar de immigranten kwamen daardoor in een sociaal isolement en bleven vasthouden aan hun tradities, met eerdergenoemde confrontaties tot gevolg. Het Temperance ideaal was echter al lang in de samenleving doorgedrongen.²⁹

Het evangelische ideaal van zelfverbetering komt bovendien terug in de methode die de Temperance organisatie gebruikten. Waar de aristocratische organisaties nog naar buiten gericht waren om ‘het volk’ te verheffen, ging het bij organisaties zoals de Washingtonians vooral om zelfhulp via bijeenkomsten en sociëteiten van de arbeiders- en lage middenklasse. Als gevolg van deze ontwikkeling trok de aristocratie zich langzaam terug uit de Temperance beweging, ook vanwege de radicaliteit van *teetotalism* (‘since it was the custom of upper class society to serve wine at social gatherings,’ zoals Ian R. Tyrell stelt).³⁰

Ook vrouwen speelden een belangrijke rol in de Temperance beweging. Zij raakten veelal via kerkelijke hervormingsorganisaties en missiewerk betrokken bij de beweging. Vanaf de jaren 1830 werkten vrouwen actief mee aan het doel van Temperance. Dit was mogelijk omdat de religieuze achtergrond van het werk hen, ondanks het impliciet politieke karakter van Temperance, niet buiten de sociaal aanvaardbare grenzen van participatie leidde.³¹

Mannen en vrouwen hadden vaak gescheiden rollen. Waar mannen vooral het organisatorische en politieke werk deden, werden vrouwen, in hun rol als de ultieme morele autoriteit, vooral essentieel geacht voor het verspreiden van Temperance in het gezin. Vrouwen waren dus de doorslaggevende factor in het uitvoeren van de *moral suasion*, een taak waarbij zij binnen de grenzen van de sociale structuren bleven.

²⁹ Gusfield, *Symbolic Crusade*, 44-46 en 50-51.

³⁰ Tyrell, ‘Women and Temperance in Antebellum America’, 136-37.

³¹ *Ibidem*, 130.

Vrouwen mochten strijden voor het doel, ‘and at the same time never step out of the position in which God has placed her, never assume the control of affairs in which she is the ‘dependent’ on man,’ zoals een Temperance leider schreef.³²

Toen vanaf de jaren 1850 de Temperance beweging zich steeds meer richtte op wettelijke maatregelen tegen alcoholgebruik en *moral suasion* in discredit raakte, werd de rol van vrouwen onbeduidender. Hierdoor kwam onder andere ook de onvrede van sommigen over de afwezigheid van vrouwenstemrecht aan het licht. De wens van een gelijke rolverdeling tussen man en vrouw viel samen met zorgen over de opleving van drankgebruik na de mislukking van de *Maine Laws*. Vrouwen wilden hun familie beschermen en trokken af en toe zelfs in groepen richting saloons en café’s om hardhandig de drankvoorraad te vernielen. Deze aanvallen waren een terugkerend fenomeen tot omstreeks 1870 en tonen zowel de angst voor alcoholgebruik en het effect ervan op het gezin als de frustratie van vrouwen over het gebrek aan invloed.³³

Conclusie

De vroege Temperance beweging ontwikkelde zich vanuit de puriteinse visie van een ‘city upon a hill’, een moralistische zelfverbetering. De federalistische aristocratie begon een initiatief om ‘het volk’ hun morele waarden bij te brengen, maar trok zich nadat de beweging werd overgenomen door de middenklasse en zelfs de lagere klasse langzaam terug. De Second Great Awakening was de oorzaak van deze overname en bracht bovendien een ideaal van zelfverbetering met zich mee. Na succesvol een norm te hebben gesteld voor de samenleving wilde men, mede als reactie op immigranten met een drankcultuur, Temperance ook vastleggen in de wet. Vrouwen hadden een belangrijke rol in de beweging, namelijk de uitvoering van de *moral suasion*. Toen *moral suasion* echter veranderde in *legal coercion*, werd de rol van vrouwen geminimaliseerd. De verontwaardiging hierover leidde tot de eerste tekenen van emancipatie bij vrouwen. De confrontatie tussen de Temperance beweging en immigranten werd steeds harder en eindigde voor de Burgeroorlog in onrustige tijden.

³² Dannenbaum, ‘The Origins of Temperance Activism’, 236-7.

³³ Ibidem, 236.

Na de burgeroorlog (1865-1893)

Het uitbreken van de burgeroorlog zorgde voor een onderbreking van de strijd voor Prohibition. Er waren immers dringender zaken aan de orde. Na de oorlog ging de strijd echter gewoon verder. De overgang van Temperance naar het streven naar Prohibition, die in de periode tot de burgeroorlog had plaatsgevonden, bleek een keerpunt in de het denken van de beweging. De tweede generatie van organisaties tegen alcoholgebruik zouden dan ook uit een heel ander vaatje tappen om hun doelstellingen te bereiken. Wat waren de motieven en methoden van de Prohibition beweging na de burgeroorlog? Bleef de sociale basis van de beweging hetzelfde? En hoe beïnvloedde de nieuwe richting van de beweging de rol van vrouwen? Dit hoofdstuk zal de ontwikkeling van de tweede periode in de strijd tegen alcohol bespreken.

Context & Motieven

Zoals gezegd zorgde de burgeroorlog voor een verandering in prioriteiten, waardoor de Prohibition beweging zich tijdelijk minder prominent kon manifesteren, wat niet altijd een even goed effect op de beweging had. Zo werd in 1862 een Internal Revenue Act doorgevoerd, die belasting hief op drank en ervoor zorgde dat verkopers een vergunning moesten hebben. Dergelijke wetgeving legitimeerde de handel in drank en ondermijnde het momentum van de beweging nog verder, na het mislukken van de *Maine Laws*.³⁴

De voorstanders zagen bovendien een ernstige toename van alcoholgebruik in het leger tijdens de burgeroorlog. Dit werd later dan ook door veel mensen aangewezen als een doorslaggevende factor in hun besluit tot steun aan de Prohibition bewegingen. In de pers verschenen meerdere verslagen van ongedisciplineerd gedrag binnen de manschappen,³⁵ zoals deze ingezonden brief aan de redactie van de *New York Times*:

³⁴ Pegram, *Battling Demon Rum*, 45.

³⁵ Richard M. Hamm, *Shaping the Eighteenth Amendment: Temperance Reform, Legal Culture, and the Polity, 1880-1920* (Chapel Hill 1995), 12.

To speak candidly, most of them were very unruly. One of the Pennsylvania regiments, that was quartered within a few blocks of the writer, was particularly obnoxious on this account. The soldiers got drunk, quarrelled with each other in the streets, and would frequently ask the passengers for money, so as to buy whisky. [...] I have frequently noticed five or six 'red jackets' go into a tavern, call for a drink all round, and then in a very unceremonious manner tell the bar-tender to charge the damages to President Lincoln.³⁶

Niet het gedrag dat je verwacht van soldaten, die toch worden geacht gedisciplineerd te functioneren, in ieder geval in de hogere functies. Maar ook dat bleek niet het geval:

And the worst of it was, that the very men whom we naturally should expect to stop these outrages, were themselves frequent participators in these scenes; for their officers, instead of correcting the abuse, only laughed at the affair as a good joke, and wondered how long it would be before this ruse would prove unsuccessful with the venders of alcoholic drinks in Pennsylvania-avenue.³⁷

De German Reformed Messenger vatte, na meerdere van dergelijke zorgelijke berichten, de gevoelens van vele Amerikanen samen, stellend dat 'the sin of drunkenness prevails to a fearful extent in the army'.³⁸

Na de oorlog was er een mannelijke drankcultuur ontstaan. In alle ethnische groepen in de Verenigde Staten, met uitzondering van de Ieren, dronken mannen meer dan vrouwen. De victoriaanse norm van die tijd weerhield vrouwen er van in het openbaar te drinken, terwijl mannen steeds vaker in de saloon dronken.³⁹ Bovendien was de drankindustrie beter georganiseerd en steeds vaker in staat haar belang via de

³⁶ Frederick Robinson, 'Discipline among soldiers' (27 september 1861), <http://www.nytimes.com/1861/09/27/news/discipline-among-soldiers.html> (15 januari 2014) 1.

³⁷ Robinson 'Discipline among Soldiers', 1.

³⁸ 'Drunkenness in the Army', *German Reformed Messenger*, (5 oktober 1864) in: Andersen, *The Politics of Prohibition*, 13.

³⁹ Pegram, *Battling Demon Rum*, 53-54.

politiek te behartigen. Dit gebeurde via belangenorganisaties zoals de United States Brewers' Association (USBA), die met de overheid onderhandelde over de eerdergenoemde belastingen.⁴⁰

De organisatie die de vooroorlogse en naoorlogse Prohibition beweging met elkaar verbond was de International Order of Good Templars (IOGT), die in 1851 was opgericht. Hoewel haar activiteiten grotendeels werden belemmerd door de Amerikaanse burgeroorlog en de mislukking van de *Maine Laws*, groeide het ledenaantal van de organisatie van 70.000 in 1855 naar 400.000 in 1869.⁴¹ De groeiende invloed van de hierboven genoemde USBA zorgde ervoor dat ook de Prohibition beweging in steeds grotere mate bereid was haar doel via politiek activisme na te streven.⁴² Tijdens de jaarlijkse conventie van de Good Templar's in 1868 werd er door veel leden sterk aangedrongen op het vormen van een politieke partij. Daarop werd in september 1869 door een aantal prominente leden van de beweging de Prohibition Party opgericht, die de belangen van de prohibitionisten in de politiek zou behartigen.⁴³

Deze steeds verdere politisering van het probleem zorgde voor frustraties bij vrouwen. Historicus Jed Dannenbaum stelt in zijn *The Origins of Temperance Activism and Militancy Among American Women* dat vrouwen gedesillusionneerd raakten over de Prohibition Party omdat 'it concentrated time, money, and effort in an arena that was very distant from the threat they saw close to home.'⁴⁴

Deze frustratie kwamen tot uiting in de eerder genoemde aanvallen op saloons gedurende de jaren 1850 en 1860. Na een rustige periode van meer opgekropte frustraties, zorgde een speech van Dio Lewis, een pleitbezorger van de vooroorlogse hervormingsbeweging, in 1873 voor een hernieuwde aanval in Fredonia en Jamestown in West-New York, waardoor een nieuwe golf van soortgelijke aanvallen door het hele land werd veroorzaakt. Deze aanvallen zijn bekend geworden als de Women's Crusade en staan bovendien te boek als vrij succesvol. Er was veel steun voor de vrouwen die meededen aan de Crusade en er werden bovendien resultaten

⁴⁰ Pegram, *Battling Demon Rum*, 46.

⁴¹ Tyrell, 'Women and Temperance in Antebellum America', 151.

⁴² Andersen, *The Politics of Prohibition*, 14.

⁴³ Dannenbaum, 'The Origins of Temperance Activism', 245.

⁴⁴ Idem.

geboekt.⁴⁵ De beweging zou op vreedzamere wijze worden voortgezet via de in November 1874 opgerichte Woman's Christian Temperance Union (WCTU).⁴⁶

Methode

Hoewel er op politiek gebied belangrijkere zaken de prioriteit hadden, probeerde men tijdens de burgeroorlog de Temperance gedachte levende te houden. Als reactie op de angst van veel families dat de juiste moraal in het leger ver te zoeken was ontstonden er allerlei initiatieven om soldaten wat dat betreft in het gareel te houden. Pamfletten deden de ronde en Neal Dow, eerder verantwoordelijk voor de *Maine Laws*, stelde een temperance regiment op, waarbinnen de 'cold-water pledge', de gelofte slechts water te drinken, gold. Zo werd geprobeerd Temperance te redden van de ondergang.⁴⁷

Hoewel wettelijke Prohibition, als gevolg van de mislukking van de *Maine Laws*, nog steeds in een slecht daglicht stond na de burgeroorlog, was persoonlijke geheelonthouding maatschappelijk nog altijd zeer gerespecteerd. Broederschappen en genootschappen als de Good Templars bleven dan ook populair gedurende de burgeroorlog. De volgende stap moest echter via de politiek genomen worden.⁴⁸

De Prohibition Party werd opgericht om als derde partij in het traditioneel slechts om twee partijen draaiende Amerikaanse politieke systeem te functioneren. De partij probeerde op te boksen tegen de Republikeinen, waar al veel prohibitionisten zaten, en de Democraten, die stelden dat de overheid geen taak had in het beperken van de vrijheid van de burger om te drinken. Beide waren na de oorlog echter vooral bezig met *Reconstruction*, het inpassen van het zuiden en de nu vrije ex-slaven in de nieuwe samenstelling van de *union*, en hadden Prohibition niet direct bovenaan hun lijstje staan, ook omdat het debacle van de *Maine Laws* duidelijk tot politieke en maatschappelijke onrust had geleid. De Prohibition Party probeerde dit te veranderen.⁴⁹ Het feit dat zowel de Republikeinen als de Prohibition Party zich op dezelfde groep kiezers richtten, leidde tot een felle politieke strijd. Republikeinen probeerden de Prohibition Party ervan te overtuigen dat versplintering aan de

⁴⁵ Pegram, *Battling Demon Rum*, 58-59.

⁴⁶ Andersen, *The Politics of Prohibition*, 75.

⁴⁷ Pegram, *Battling Demon Rum*, 46.

⁴⁸ Ibidem, 44, en Tyrell, 'Women and Temperance in Antebellum America', 24.

⁴⁹ Pegram, *Battling Demon Rum*, 44.

hervormingsgezinde kant zou leiden tot een overwinning van de ‘bad breath vote’ van de Democraten.⁵⁰

Deze strategie wist de schade voor de Republikeinen enigszins te beperken. Vooral nog weigerden zij echter desondanks om Prohibition echt op de politieke agenda te zetten. Zo sprak een insider na door de Republikeinen nipt gewonnen verkiezingen voor gouverneur in Maine:

With all its strength, the party cannot afford to be made responsible for irrelevant issues, or to be saddled with the odium which attaches to all the theories and crotchets of zealous but intolerant minorities. [...] Their experience in Maine will not be too dearly purchased if it suggests to extremists the wisdom of forbearance and moderation, and to the great body of the Party the peril of tampering with the authorized standard of national policy in obedience to the local demands of an aggressive minority.⁵¹

In een poging toch het debat naar zich toe te kunnen trekken probeerden prohibitionisten een link te leggen met de burgeroorlog. De vraag was immers hoe het land verder moest en op welke manier de *union* daadwerkelijk ook een unie zou worden, met het oog op de nog altijd aanwezige enorme politieke verschillen die ten grondslag hadden gelegen aan de burgeroorlog. Moest de geest van het abolitionisme gezocht worden in het beschermen van de bevrijde slaven, of moest men de strijd tegen andere onvrijheden voortzetten? Alcoholisten werden door de prohibitionisten gezien als slaven van de drankindustrie, die nu op zoek waren naar ‘emancipation’. Kortom, het taalgebruik was exact hetzelfde als destijds tegen de slavernij.⁵²

John Russell, voorzitter van de Prohibition Party, trok de vergelijking tussen prohibition en slavernij zelfs nog verder door: ‘Bad as African slavery was in its time,

⁵⁰ Andersen, *The Politics of Prohibition*, 21.

⁵¹ ‘The Moral of the Elections’ (21 september 1867),

<http://query.nytimes.com/gst/abstract.html?res=9B0CE2D9103AEF34BC4952DFBF66838C679FDE> (15 januari 2014).

⁵² Andersen, *The Politics of Prohibition*, 22.

it did not curse humanity so deeply as does the infinitely more degrading vice of bondage to the demon of strong drink.⁵³

Ondanks deze sterke retoriek bleven de prohibitionisten echter bot vangen bij de Republikeinen in hun eis tot volledige Prohibition. De Republikeinen moesten echter wel hun kiezers tevreden houden, aangezien deze toch vaak positief stonden tegenover Temperance. Zij probeerden dit via maatregelen als de *high license policies*, waarbij het aantal vergunningen werd beperkt door flinke prijsstijgingen en regulering van het aantal saloons, en de *local option policies*, waarbij gemeenschappen zelf mochten stemmen over lokale maatregelen. De Prohibition Party stelde echter dat deze maatregelen het probleem niet zouden oplossen. Een radicale prohibitionist stelde: ‘a partial prohibition means a partial permission.’⁵⁴

De Women’s Crusade werd in veel gevallen gesteund en aangemoedigd door mannen, die de opstanden zagen als een handig hulpmiddel om de drankindustrie een slag toe te dienen. Er werd zelden echt opgetreden tegen de geweldadige vrouwen en velen vonden hun woede terecht en begrijpelijk.⁵⁵

Toen het vrouwelijke Temperance activisme werd samengebracht in de WCTU, werden deze hardhandige ‘direct-action’ methodes echter afgezworen. De WCTU had een evangelische achtergrond en zag meer heil in grote bijeenkomsten, gebed, publiciteit en onderwijs. Bovendien zou de WCTU zich rond 1876 steeds meer op de politiek richten, mede door het steunen van de Prohibition Party, en zette de organisatie zich dus al snel daarna ook in voor vrouwenrechten en meer specifiek het stemrecht voor vrouwen. Ondanks een grote populariteit wist ook de WCTU echter niet de politieke impasse te doorbreken.⁵⁶

Mede door de frustraties over het gebrek aan vooruitgang op politiek gebied probeerden prohibitionisten ook weer via niet politieke wegen tot hun ideale samenleving te komen. Zo bouwde men in 1889 het utopisch dorpje Harriman, ‘an example, so that all may see what Prohibition with warm friends and willing enforcers can do in building a city which shall command the attention of this entire country.’ Het zou uiteindelijk geen doorslaand succes blijken te zijn.⁵⁷ De harde kern van de Prohibition Party vond dergelijke initiatieven van begin af aan niet zinvol en zag de

⁵³ John Russell ‘Untitled’, *National Freeman*, (januari 1881) in: Andersen, *The Politics of Prohibition*, 24.

⁵⁴ Hamm, *Shaping the Eighteenth Amendment*, 12.

⁵⁵ Tyrell, ‘Women and Temperance in Antebellum America’, 144.

⁵⁶ Pegram, *Battling Demon Rum*, 66-68.

⁵⁷ Andersen, *The Politics of Prohibition*, 152.

gemiddelde ‘non-partisan’ als ‘a darned fool who expects to get prohibition without voting for it’.⁵⁸

Sociale Basis

De tweede generatie van Temperance bewegingen bouwde voort op de fundamenteën van de eerste generatie. Het ideaal van Temperance was nog altijd als norm aanwezig bij de middenklasse. De *moral suasion* en bijbehorende politieke hulpmiddelen werden doorgezet, maar gingen vaak verder dan de maatregelen van de eerste generatie.⁵⁹

De ontwikkeling van Prohibition tot een politiek probleem zorgde voor een verharding van bestaande conflicten tussen klassen en culturen: de Amerikaanse urbane middenklasse tegen de arbeidersklasse en immigranten. Bovendien was de Prohibition beweging nauw verbonden met andere sociale conflicten als slavernij en later vrouwenrechten. Dit zorgde voor een splitsing in de samenleving die breder was dan enkel de strijd voor afschaffing of behoud van alcoholgebruik.⁶⁰

De Prohibition Party had vooral veel steun in de rurale gebieden, afgezien van het zuiden van de Verenigde Staten. Velen zagen alcoholgebruik en andere morele kwaden en sociale kwesties als een product van de stad. Sommigen vonden dat de Prohibition Party zich ook voor deze andere kwesties sterk moest maken. Deze ‘broad gaugers’ binnen de partij streden tegen de ‘narrow gaugers’, die de partij als ‘single issue’ partij wilden behouden. De ‘narrow gaugers’ wisten deze strijd uiteindelijk echter te winnen. Ze werden het erover eens dat het alcoholprobleem via een harde aanpak moest worden opgelost. Niet langer was overtuigen het doel, mensen moesten gedwongen worden met een nationaal alcoholverbod.⁶¹

De stap naar nationale Prohibition ging voor veel mensen echter te ver. Het afwijzen van elke vorm van compromis stootte velen tegen het zere been. De Prohibition Party, en later ook de WCTU, werden door de meeste Amerikanen dan ook gezien als radicale elementen, wat als de oorzaak kan worden gezien voor het gebrek aan grote successen van de politieke partij.⁶²

De urbane kant van de beweging bleef christelijk georiënteerd. De vroege Temperance beweging had een norm gesteld voor de gerespecteerde middenklasse.

⁵⁸ Ibidem, 118.

⁵⁹ Hamm, *Shaping the Eighteenth Amendment*, 22.

⁶⁰ Gusfield, *Symbolic Crusade*, 52.

⁶¹ Ibidem, 95-96.

⁶² Hamm, *Shaping the Eighteenth Amendment*, 25.

Voorstanders van Temperance waren over het algemeen dan ook christelijk en afkomstig uit deze middenklasse. Ze wilden niet het Amerikaanse partijstelsel omver werpen, maar zagen wel reden om de symptomen van drankmisbruik en sociale misstanden aan te pakken. Ze wilden hun eigen positie behouden en zich inzetten voor het verbeteren van de lagere klassen. Zij konden in eerste instantie nog bij de WCTU terecht, maar toen deze de Prohibition Party begon te steunen werd ook deze als radicaal bestempeld.⁶³

Ook de rol van de vrouw veranderde in de naoorlogse periode. Steeds vaker eisten vrouwen een gelijkwaardige rol op binnen Temperance organisaties. De Good Templars, die de eerste twee generaties van Temperance activisme met elkaar verbond, hanteerde officieel gelijkheid voor man en vrouw, tot in het bestuur toe. In de praktijk bleken het echter toch de mannen die de leiding hadden. Tijdens de oorlog namen vrouwen de bestuurlijke functies binnen de Good Templars waar, maar na de oorlog werden deze gewoon weer overgenomen door mannen. Bovendien werd de Temperance kwestie steeds verder gepoliticiseerd, wat vrouwen zagen als een vervreemding van het probleem. Bovendien hadden zij nog altijd weinig invloed op de politiek door de afwezigheid van stemrecht voor vrouwen.⁶⁴

De frustraties over deze ontwikkelingen en het daaraan gekoppelde gevoel van onmacht, zorgde ervoor dat vrouwen overgingen op een directere aanpak van het probleem. Met de zogenaamde Women's Crusade namen vrouwen uit de middenklasse het heft in eigen handen. Ondanks het feit dat vrouwen tijdens de Crusade vaak middelen gebruikten die buiten hun traditionele methoden vielen, werden de aanvallen op saloons vaak toch toegejuicht door mannen, waarbij men de aanvallen als een product beschouwde van de vrouwelijke drang om haar rol als 'preserver of the home' te vervullen. Zo traden vrouwen dus buiten de geijkte paden, maar bleven ze tegelijk binnen hun traditionele gebied. Het zou het begin betekenen van een apart vrouwelijk Temperance activisme, waarin vrouwen bovendien in toenemende mate ook voor politieke rechten zouden strijden.⁶⁵

Met de oprichting van de Women's Christian Temperance Union keerden de vrouwen methoden van geweld al weer de rug toe. Door zich te richten op bijeenkomsten, gebed en onderwijs namen zij hun oude methodes weer aan. Het doel van deze methoden was echter om de politiek tot actie te bewegen en daarmee traden

⁶³ Idem, en Gusfield, *Symbolic Crusade* 72-73.

⁶⁴ Dannenbaum, 'The Origins of Temperance Activism', 245.

⁶⁵ Tyrell, 'Women and Temperance in Antebellum America', 144.

zij steeds meer toe tot het politieke domein. Als gevolg hiervan zetten zij een ‘do everything’ koers uit, waarbij niet alleen Temperance, maar ook vrouwenstemrecht en arbeidersrechten betrokken werden. Van 1884 tot 1898 steunde de WCTU bovendien de Prohibition Party.⁶⁶ Een opmerkelijk feit is dat mannen geen ‘voting membership’ konden krijgen, iets wat zeker geen vanzelfsprekendheid was voor vrouwenorganisaties uit die tijd. Vrouwen hadden dus echt alles voor het zeggen binnen de WCTU.⁶⁷

Conclusie

De tweede generatie van Temperance activisme ging in principe door waar de eerste was opgehouden. Waar voor de middenklasse Temperance een geaccepteerde norm was, wilde men dit steeds meer bevestigen via de politiek. Niet iedereen was het echter eens over de manier waarop dit moest gebeuren. Zo splitste de beweging zich op verschillende manieren op. Er bleken spanningen te zijn over het gebruik van *legal coercion* om nationale geheelonthouding te bereiken. Niet iedereen zag een alcoholverbod hiervoor als de oplossing. Verschillen tussen urbane en rurale groepen, tussen man en vrouw en tussen radicalen en gematigden binnen de beweging werden steeds prominenter en zou het succes van de Prohibition initiatieven belemmeren.

Er waren twee dominante organisaties in deze periode: de Prohibition Party probeerde met het thema Prohibition een wig te slaan in het klassieke tweepartijstelsel van de Verenigde Staten, maar wist door haar radicale karakter nooit genoeg steun te verwerven. De WCTU kwam op voor de rechten en belangen van vrouwen, maar kreeg ook het predikaat radicaal nadat zij hun steun uitspraken voor de Prohibition Party. Beiden wisten nationale Prohibition niet op de politieke agenda te zetten.

⁶⁶ Hamm, *Shaping the Eighteenth Amendment*, 24.

⁶⁷ Pegram, *Battling Demon Rum*, 68.

De Anti-Saloon League (1893-1919)

Het grote doel van de Prohibition Party leek vast te lopen op de harde politieke realiteit. Er was simpelweg geen ruimte voor een derde partij in het politieke systeem van de Verenigde Staten en Reconstruction maakte het onmogelijk het centrale punt van dit systeem te veranderen. Men ging op zoek naar een andere manier om tot de politiek door te dringen. De Anti-Saloon League, opgericht in 1893, wist uiteindelijk het roer om te gooien en zette een andere koers uit voor de Prohibition beweging. Dit zou later essentieel blijken in het bereiken van de doelstellingen van de beweging. Hoe ontstond de Anti-Saloon League en welke methoden gebruikte zij? Wat was de sociale basis van de League? Dit hoofdstuk zal haar licht laten schijnen op de laatste periode van Prohibition activisme voor de daadwerkelijke Prohibition.

Context & Motieven

Vanaf de jaren 1890 was de Temperance beweging verdeeld en machteloos. De Prohibition Party was over haar bescheiden hoogtepunt heen en de WCTU zou na de dood van leidster Frances Willard in 1898 nooit meer dezelfde zijn. De Temperance beweging was, ondanks een nog altijd breed gedragen haat voor de Saloon, zwak en kon een herleving van alcoholgebruik niet voorkomen.⁶⁸ Slechts zes staten hadden in 1890 nog enige vorm van anti-drink wetgeving en handhaving daarvan was lang niet altijd zeker. Door modernisering van zowel marketing- als productiemethoden, wisten grote brouwerijen steeds vaker de concurrentiestrijd te vinden buiten hun traditionele afzetgebied. Dit zorgde ervoor dat de drankindustrie weer tot bloei kon komen.⁶⁹

Veel voorstanders van Temperance en Prohibition zagen de oorzaak van het falen in het eerder genoemde radicale karakter van de beweging. Dit leidde tot de opkomst van de *high license* en *local option* maatregelen en legde bovendien het fundament voor een serie pogingen de beweging weer tot een eenheid te maken.⁷⁰ In 1893 werd de Ohio Anti-Saloon League opgericht, een organisatie die de belangrijkste schakel in dit proces zou betekenen. Oprichter Howard H. Russell studeerde rechten in Oberlin, waar hij zijn eerste ervaring opdeed als Temperance

⁶⁸ Pegram, *Battling Demon Rum*, 109-10.

⁶⁹ K. Austin Kerr, 'Organizing for Reform: The Anti-Saloon League and Innovation in Politics', *American Quarterly*, vol. 32, No. 1 (1980) 39-40.

⁷⁰ Hamm, *Shaping the Eighteenth Amendment*, 130 en Kerr, 'Organizing for Reform', 41.

activist. Hij zou echter niet de advocatuur ingaan, maar koos voor een opleiding tot predikant. In 1893 keerde hij terug naar Ohio om zich toch weer voor het Temperance ideaal in te zetten. Hij combineerde zijn kennis van rechten met zijn contacten in de evangelische kerk en vormde met de Anti-Saloon League een organisatie die veel effectiever voor Prohibition zou strijden in de politiek dan zijn voorgangers.⁷¹

De Ohio Anti-Saloon League vond dat de Prohibition beweging het effect van tussenstappen als de *local option* wetgeving niet moest onderschatten en stelde dat deze maatregelen juist steun voor hun doel zou kunnen opleveren. De *local option* wetten bleken een ideale methode om saloons te weren op plekken waar deze niet gewenst waren en dergelijke lokale successen waren bovendien een meer realistische doelstelling voor de Prohibition beweging, aangezien nog lang niet genoeg mensen achter het idee van een nationaal verbod stonden. Deze nieuwe methode legde de organisatie geen windeieren. In 1895 maakte de League de overgang naar een nationale beweging, om twee jaar later een samenwerking te beginnen met de Women's Christian Temperance Union. De organisatie bloeide op en werkte over het hele land samen met verscheidene andere lokale Prohibition organisaties.⁷² Exacte cijfers werden wat betreft de achterban niet vrijgegeven, maar de nationale partijkrant 'The American Issue' had in 1912 een oplage van 4,7 miljoen exemplaren. Beduidend meer dan de 200.000 stemmen die de Prohibition Party had gewonnen tijdens de presidentsverkiezingen van datzelfde jaar.⁷³

In 1913 kwam eindelijk de grote doorbraak waar prohibitionisten zo lang op hadden gewacht. Het Congres weerlegde een veto van President William Howard Taft en nam de zogenaamde Webb-Kenyon Act aan: een federaal statuut dat bepaalde dat alcohol niet langer geëxporteerd mocht worden naar staten die het gebruik of de verkoop van alcohol niet toestonden.⁷⁴ Dit fenomeen was lange tijd de grote vijand geweest van de Prohibition beweging. Gebieden die een *local option* hadden aangenomen en waar dus de productie, verkoop en consumptie van alcohol verboden was, werden door smokkelaars alsnog van drank voorzien.⁷⁵ Dit exportverbod van 1913 betekende uiteindelijk een omslagpunt: de Anti-Saloon League zag dit als het ideale moment om haar campagne voor een nationale Prohibitionwet in te zetten.⁷⁶

⁷¹ Kerr, 'Organizing for Reform', 44.

⁷² Pegram, *Battling Demon Rum*, 113-14.

⁷³ Andersen, *The Politics of Prohibition*, 248.

⁷⁴ Pegram, *Battling Demon Rum*, 134.

⁷⁵ Andersen, *The Politics of Prohibition*, 259.

⁷⁶ *Ibidem*, 249.

De eerste stemronde voor het amendement vond reeds plaats in december 1914, waarin het een nipte meerderheid in het Congres haalde. De benodigde tweederde meerderheid bleef echter achterwege, waardoor het amendement niet aangenomen kon worden. Na de verkiezingen van 1916 was er echter meer steun voor het plan in het Congres en leek het slechts een kwestie van tijd voor een nieuwe stemronde wel het gewenste resultaat zou opleveren.⁷⁷

Een meespelende factor was de uitbraak van de Eerste Wereldoorlog. Door de oorlog ontstond er een klimaat waarin het opgeven van individueel plezier voor het beschermen en het verbeteren van de samenleving steeds meer gewaardeerd en verwacht werd.⁷⁸ Prohibitionisten wezen op de verspilling van graan aan alcohol, terwijl dit ook gebruikt kon worden voor voedsel. Er was bovendien een groeiende mate van vijandigheid jegens Duitsland en Duitse producten, waaronder ook bier.⁷⁹

De oorlog gold ook als excuus voor de federale overheid om de zaken meer gecentraliseerd aan te pakken en dus haar taakomschrijving uit te breiden. Onder deze omstandigheden, en bovendien onder druk van de Anti-Saloon League, nam het Congres de Food and Fuel Control Act van augustus 1917 en de War Prohibition Act van november 1918 aan, die respectievelijk het produceren van gedestilleerde dranken tijdens de oorlog en het produceren en verkopen van drank met een hoger alcoholpercentage dan 2,75 procent (bier, wijn en zware drank) tot het einde van de demobilisatie verbood. Dit laatste bleek een uiterst vage tijdsaanduiding, die ervoor zorgde dat de War Prohibition Act van kracht bleef tot het daadwerkelijke Prohibition amendement in werking trad.⁸⁰

Het Prohibition amendement werd op 22 december 1917 aangenomen door het Congres en op 16 januari 1919 werd Nebraska de zesendertigste staat die het amendement ratificeerde, waarmee de benodigde meerderheid van de staten was behaald. Het Prohibition amendement zou een jaar later op 16 januari 1920 actief worden.⁸¹

Al was niet iedereen even blij met het amendement, het bereikte op de korte termijn wel haar doel. Arrestaties voor dronkenschap, ziekenhuisopnames voor alcoholisme en (belastbare) winsten van drankverkoop liepen allemaal terug.

⁷⁷ Kyvig, *Repealing National Prohibition*, 37.

⁷⁸ Idem.

⁷⁹ Robert Patrick Vance Jr., 'The Demise of Prohibition'. *The Concord Review* (2001) 103.

⁸⁰ Pegram, *Battling Demon Rum*, 146-47.

⁸¹ John C. Burnham, 'New Perspectives on the Prohibition 'Experiment' of the 1920's', *Journal of Social History*, vol. 2, No. 1 (1968) 55.

Aanvankelijk leek het Prohibition amendement dus een succes. Op de langere termijn zou het echter anders lopen.⁸²

Methode

De Anti-Saloon League moest de politieke impasse doorbreken, die was gecreëerd door de onwil van de Prohibition Party om het voortbestaan van het tweepartijensysteem van de Amerikaanse politiek te accepteren en deed dit door radicaal andere methoden toe te passen dan de vorige generatie. Howard Russell wilde dat zijn Anti-Saloon League de bestaande politieke partijen zou proberen te beïnvloeden, zonder daarbij zelf een partij te vormen. Hij beschreef zijn ‘*all-partisan approach*’ als een ‘organized effort to stimulate the public judgment in both Republican and Democratic counties’ en probeerde zo de doelstellingen van de Prohibition beweging te realiseren.⁸³ De League richtte zich veel meer op kandidaten dan op partijen. Politici die Prohibition wetgeving wilden steunen kregen een aanbeveling van de Anti-Saloon League, of ze nou Republikein of Democraat waren.⁸⁴

De League was ingericht naar voorbeeld van een modern bedrijf. De organisatie bestond uit verschillende departementen met verscheidene werknemers in loondienst die de strategie en activiteiten van de League coördineerden. Deze werden betaald via de bijdrage van leden en giften van gulle gevers, zoals bijvoorbeeld bekende Amerikanen als Henry Ford, John D. Rockefeller Senior en Junior. Ook verscheidene kerken droegen bij aan de financiën van de Anti-Saloon League. Dankzij deze giften kon de ASL haar organisatie draaiende houden.⁸⁵ Een groep van tien man vormde een uitvoerend comité en riep vier verschillende departementen in het leven met de respectievelijke thema’s Agitation, Legislation, Law Enforcement en Finance. Het Agitation Department moest de propaganda en onderwijsmaterialen voorbereiden, het Legislation Department zou wetsvoorstellen schrijven en politieke vijanden in de gaten houden, het Law Enforcement Department zou assistentie verlenen aan autoriteiten voor het handhaven van de wet wat betreft alcoholregulering en het Finance Department moest zorgen voor het werven van fondsen, wat niet per se makkelijk was in economisch moeilijke tijden.⁸⁶

⁸² Andersen, *The Politics of Prohibition*, 279.

⁸³ Kerr, ‘Organizing for Reform’, 44.

⁸⁴ Pegram, *Battling Demon Rum*, 112.

⁸⁵ John Kobler, *Ardent Spirits: The Rise and Fall of Prohibition* (New York 1993) 184.

⁸⁶ Kerr, ‘Organizing for Reform’, 47.

De League richtte zich vooral op lokale wetgeving in haar strijd tegen alcohol. Er was hierin een voortzetting van het *local option* beleid, al werd deze door de eerdere radicalere organisaties als half werk beschouwd. Toch had de League hier veel succes in. Tegen het jaar 1900 hadden zevenendertig staten *local option* wetgeving. Bovendien was de strijd voor dergelijke wetgeving meer dan alleen een poging om Prohibition af te dwingen. Zelfs een mislukte poging hiertoe zou leiden tot veel publiciteit, waardoor meer mensen over de ideeën van de League konden worden geïnformeerd en er meer steun zou ontstaan, met mogelijk meer financiële steun tot gevolg. Deze drie belangrijkste elementen van de Anti-Saloon League (lokale wetgeving gekoppeld aan financiële steun genererende publiciteit) haakten zo dus handig op elkaar in. *Local option* wetgeving bleek op die manier eigenlijk niet het uiteindelijke doel, maar een nuttige tussenstap naar nationale Prohibition.⁸⁷

In februari 1913 bevestigde het Congres, met het aannemen van de Webb-Kenyon Act die de export van alcohol naar ‘droog’ gebied aan banden legde, de macht die de Anti-Saloon League bleek te hebben. Dit overtuigde de League ervan dat stappen richting verdere federale wetgeving mogelijk waren. Het instellen van nationale belastingheffing had tot gevolg dat saloons niet langer konden worden gelegitimeerd aan de hand van belastingsinkomsten. Dit gecombineerd met een slecht georganiseerde drankindustrie gaf prohibitionisten in steeds grotere mate het gevoel dat er meer te halen viel. Langzaam verschoof de League dus haar activiteiten van lokaal naar nationaal niveau.⁸⁸

De League bevestigde haar ‘onpartijdige’ karakter nog maar eens op het moment dat ze haar campagne voor een grondwetsamendement aankondigde: ‘We believe the time is fully ripe for the launching of a campaign for national Prohibition – not by any party, or parties, but by the people.’⁸⁹

Het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog bleek de katalysator voor de laatste stappen in het proces naar nationale Prohibition. Het Congres had door de oorlog de macht gekregen maatregelen sneller door te voeren, zonder dat staten daar inspraak in hadden, waardoor de War Prohibition Act gemakkelijk door het Congres kwam. Sinds de verkiezingen van 1914 en 1916 had de Anti-Saloon League zowel de Senaat als het Huis van Afgevaardigden voor twee derde *dry*, oftewel pro-Prohibition, gekregen. Dat zou het aannemen van de constitutiewijziging vrijwel zeker maken. Op 22 december

⁸⁷ Hamm, *Shaping the Eighteenth Amendment*, 133.

⁸⁸ Pegram, *Battling Demon Rum*, 135.

⁸⁹ ‘The League’s Program’, *Vindicator* (30 mei 1913), in: Andersen, *The Politics of Prohibition*, 249.

1917 werd de grondwetswijziging dan ook aangenomen en op 16 januari 1919 was hij officieel geratificeerd. Een jaar later zou de wet in werking treden.⁹⁰

Om het amendement kracht bij te zetten stelde de Anti-Saloon League bovendien een federale wet op die zou voorzien in de handhaving van de wet. De National Prohibition Act, beter bekend als de Volstead Act, vernoemd naar zijn sponsor, voorzag in deze behoefte.⁹¹ Deze wet stelde de strafmaat vast voor overtreding van de nieuwe wet en stelde een definitie voor 'liquor' op: Alcohol houdende dranken 'by any name called, containing one-half of 1 per centum or more of alcohol by volume which are fit for use for beverage purposes' zouden voortaan verboden zijn. In vergelijking met de percentages die tijdens de War Prohibition Act werden aangehouden, werd de Volstead Act als behoorlijk streng beschouwd. Dit betekende toen al het begin van een groeiend verzet tegen Prohibition. Een ontwikkeling die later fataal zou blijken voor het 'nobelexperiment'.⁹²

Sociale Basis

De Anti-Saloon League werd een prominente organisatie rond de eeuwwisseling, een tijd waarin ook de zogenaamde progressieven steeds nadrukkelijker aanwezig waren in de Amerikaanse samenleving, op zoek naar hervormingen op het gebied van verschillende kwesties. Er heerste dus een klimaat van hervormingsgezindheid, voornamelijk afhankelijk van de steun van de middenklasse en de hogere klasse, waardoor het idee van Prohibition in de samenleving gunstig lag.⁹³

De progressieven kregen in het geval van Prohibition bovendien steun van het bedrijfsleven, dat een steeds grotere rol speelde in de samenleving en waaraan ook de Anti-Saloon League zelf haar organisatorische structuur te danken had. Zoals eerder gezegd zorgden rijke zakenmannen als Henry Ford en John D. Rockefeller voor een deel van de financiering van de League, onder de belofte dat een samenleving zonder alcohol voor meer productiviteit zou zorgen.⁹⁴

De nog altijd groeiende aantallen immigranten met een drankcultuur en de arbeidersklasse vormden de groep die de Saloons juist wel wilden behouden. Oorspronkelijke Amerikanen dronken soms ook nog wel (wat mede zorgde voor het

⁹⁰ Pegram, *Battling Demon Rum*, 140-41, 145-46 en 148.

⁹¹ Kyvig, *Repealing National Prohibition*, 40.

⁹² The National Prohibition Act (1919) <http://www2.potsdam.edu/hansondj/Controversies/Volstead-Act.html#volstead> (15 januari 2014).

⁹³ Burnham, 'New Perspectives on the Prohibition 'Experiment'', 53.

⁹⁴ Kyvig, *Repealing National Prohibition*, 35.

feit dat velen de bovengenoemde Volstead Act nogal radicaal vonden. Niet iedereen was immers ‘bone dry’), maar vooral de Saloon werd gezien als een onfatsoenlijke plaats, ondanks dat daarmee voor veel arbeiders wel in een sociale behoefte werd voorzien.⁹⁵

Deze immigranten waren vaak katholiek, terwijl oorspronkelijke Amerikanen vaak protestants waren. Zoals in de eerdere hoofdstukken al besproken was de Prohibition beweging evangelisch van aard en dit was niet anders bij de Anti-Saloon League, die ondanks haar seculiere zakelijke karakter financiële steun kreeg van veel kerken. Enkele kerken waren bang dat hierdoor de scheiding van kerk en staat in het geding zou komen, maar uiteindelijk zouden deze kerken de League toch van een aanzienlijke twee miljoen dollar per jaar voorzien. De steun die de League kreeg vanuit de kerk was dus niet te onderschatten.⁹⁶

Sociale klasse werd echter in steeds mindere mate gezien als een factor in de kwestie, zo stelt Joseph Gusfield over deze periode. Het conflict werd steeds meer gepoliticiseerd en klassenverschillen waren niet langer zo prominent aanwezig. Er was wel sprake van een polarisering tussen voor en tegenstanders van Prohibition, maar dit bleek eerder een culturele of politieke tegenstelling. Cultureel gezien bleef de protestantse middenklasse echter dominant.⁹⁷

De rol van de vrouw werd geminimaliseerd in de opmars van de Anti-Saloon League. De Women’s Christian Temperance Union stelde dat de *local option* politiek van de League half werk was en de ethische waarden liet vervagen door alcoholgebruik nog half goed te keuren. Ze noemden de League soms da nook de ‘Into-Saloon League’. Achter de schermen steunde de WCTU de League echter wel. Met de dood van Frances Willard in 1898 werd de organisatie bovendien een stuk minder radicaal, wat leidde tot publieke steun aan de League in 1901, al zou de WCTU daarna snel in aanzien dalen.⁹⁸ Het feit dat vrouwen nog geen stemrecht hadden stond een grootschalige participatie van vrouwen bovendien verder in de weg. De pragmatische en politiek direct functionele methode van de League was gebaseerd op stemrecht, waardoor vrouwen voor een groot deel buitenspel stonden, enkele staten die wel vrouwenstemrecht hadden daargelaten.

⁹⁵ Burnham, ‘New Perspectives on the Prohibition ‘Experiment’’, 53.

⁹⁶ John Kobler, *Ardent Spirits: The Rise and Fall of Prohibition* (New York 1993) 184.

⁹⁷ Gusfield, *Symbolic Crusade*, 99.

⁹⁸ Hamm, *Shaping the Eighteenth Amendment*, 134-35.

Conclusie

Nadat de tweede generatie Temperance activisme was vastgelopen en versplinterd, moet de Anti-Saloon League deze weer bij elkaar brengen. Dit lukte de League via een uiterst directe en pragmatische methode, waarbij de organisatie naar voorbeeld van het bedrijfsleven op een professionele manier werd vormgegeven, financieel gesteund door zowel evangelische kerken en het bedrijfsleven. Na een succesvolle strijd op lokaal niveau te hebben gevoerd en deze successen te hebben uitgebuit in haar propaganda, richtte de League zich op het doorvoeren van een grondwetswijziging die een nationaal alcoholverbod mogelijk zou maken. De Volstead Act zou toezien op de handhaving van dit amendement.

De politisering van de kwestie zorgde voor een toenemende polarisatie van voorstanders en tegenstanders; een tegenstelling die de verschillen wat betreft sociale klasse en religieuze voorkeur minder belangrijk maakte. De rol van vrouwen in de beweging was in vergelijking met de eerdere Temperance generaties minimaal, vanwege het feit dat vrouwen nog niet over stemrecht beschikten en dus geen rol speelden in het politieke proces.

Conclusie

De vroege Temperance beweging was ontstaan in de hogere klasse, die vanuit het puritijnse ‘city on a hill’ principe een drang tot verbetering van de samenleving hadden ontwikkeld. Na de Second Great Awakening echter werd de beweging overgenomen door de middenklasse, die via een methode van *moral suasion* probeerde het kwaad van alcohol uit de samenleving te verdrijven. Vanaf de jaren 1840 ontstonden er ook seculiere sociale hulpinstanties. Ondertussen was Temperance tot een Amerikaanse norm geworden. Ierse en Duitse immigranten brachten echter een drankcultuur met zich mee, waardoor de beweging zich meer en meer op politieke maatregelen, zoals de beruchte *Maine Laws*, ging richten.

Vrouwen, die als de morele autoriteit in de samenleving een voor die tijd belangrijke rol hadden in de uitvoering van *moral suasion*, kregen door deze ontwikkeling een steeds verder gemarginaliseerde rol toebedeeld. Frustratie hierover leidde na de burgeroorlog tot het ontstaan van de Women’s Christian Temperance Union, een organisatie die politieke participatie van vrouwen tot op zekere hoogte mogelijk maakte en zich daarnaast ook in zou zetten voor zaken als het vrouwenstemrecht. De andere grote na-oorlogse Temperance organisatie was de Prohibition Party, die probeerde het Amerikaanse partijstelsel opnieuw in te richten aan de hand van standpunten over Prohibition. Zowel Republikeinen als Democraten gaven hier echter onvoldoende prioriteit aan en de pogingen van de Prohibition Party bleven daardoor tevergeefs. Zo werd de Temperance beweging steeds zwakker, als gevolg van een enorme interne verdeeldheid.

Vanaf 1893 ging de Anti-Saloon League echter voorop in de strijd en wist zij de Temperance beweging weer te verenigen. De League werd als een modern bedrijf bestuurd en hanteerde een pragmatische methode, die de politiek directer probeerde te beïnvloeden. Kandidaten van beide partijen werden gesteund, zolang zij Prohibition maar steunden. Aanvankelijk gebeurde dit enkel op lokaal niveau, maar uiteindelijk zou de League zich ook een nationale doelstelling aanmeten. Dit zou leiden tot het aannemen van het Prohibition amendement en de bijbehorende Volstead Act.

Zo ontwikkelde de Temperance beweging zich van een poging van de elite om haar eer te redden, via een christelijke drang tot zelfverbetering uiteindelijk tot een politieke beweging, die door een naïeve doelstelling werd geconfronteerd met een

harde politieke realiteit. De beweging wist deze impasse te doorbreken door te transformeren in een pragmatische lobby met politiek directe methoden.

De beweging vertoonde een langzame ontwikkeling van *moral suasion* naar *legal coercion*. Toen de Anti-Saloon League uiteindelijk de juiste toon van politieke actie had gevonden, bereikte zij haar doel snel. Haar politieke pragmatisme zou hierbij van essentieel belang zijn.

Vanaf het moment dat de hogere klasse tijdens de Second Great Awakening haar rol als leider van de beweging werd ontnomen, zou Temperance altijd een ideaal van de middenklasse blijven. Via de middenklasse werd Temperance tot een sociale norm. De cultuur van de middenklasse sloeg over op andere delen van de samenleving, met als gevolg dat Prohibition tegen 1900 eerder een politiek-cultureel conflict was dan een klassenconflict.

Vrouwen hadden een grote rol in de uitvoering van de *moral suasion* methode, daar zij de morele autoriteit van het gezin waren. Temperance was een onderwerp dat vrouwen na aan het hart lag. De Temperance beweging gaf vrouwen bovendien een mogelijkheid tot voorzichtige politieke participatie, zonder daarbij daadwerkelijk buiten hun traditionele rol te treden. De Women's Christian Temperance Union zette zich als gevolg van deze politieke participatie steeds meer in voor vrouwenrechten. De politieke lobby van de Anti-Saloon League marginaliseerde de rol van vrouwen echter, aangezien zij door de afwezigheid van algemeen vrouwenstemrecht maar tot op zekere hoogte van nut waren voor de League.

Literatuurlijst

Boeken

Andersen, L.M.F., *The Politics of Prohibition – American Governance and the Prohibition Party (1869-1933)* (New York 2013).

Gusfield, J.R., *Symbolic Crusade: Status Politics and the American Temperance Movement, Second Edition* (Chicago 1986)

Hamm, R.M., *Shaping the Eighteenth Amendment: Temperance Reform, Legal Culture, and the Polity, 1880-1920* (Chapel Hill 1995).

Kobler, J., *Ardent Spirits: The Rise and Fall of Prohibition* (New York 1993).

Kyvig, D.E., *Repealing National Prohibition – Second Edition* (Kent 2000).

Norton, M.B. e.a., *A People & A Nation – International Edition* (Wadsworth 2012).

Pegram, T.R., *Battling Demon Rum: The Struggle for a Dry America, 1800-1933* (Chicago 1998)

Artikelen

Burnham, John C., ‘New Perspectives on the Prohibition “Experiment” of the 1920’s’, *Journal of Social History*, vol. 2, No.1 (1968) 51-68.

Dannenbaum, Jed, ‘The Origins of Temperance Activism and Militancy Among American Women’, *Journal of Social History*, vol. 15 No.2 (1981) 235-252

Kerr, K. Austin, ‘Organizing for Reform: The Anti-Saloon League and Innovation in Politics’, *American Quarterly*, vol. 32, No.1 (1980) 37-53.

Tyrell, Ian R., ‘Women and Temperance in Antebellum America: 1830-1860’, *Civil War History*, vol. 28, No. 2 (1982) 128-152.

Vance Jr., Robert P., 'The Demise of Prohibition', *The Concord Review* (2001) 97-116.

Primaire Bronnen

John Winthrop, 'Model of Christian Charity', *Collection of the Massachusetts Historical Society* (Boston 1838) 33-48.

Frederick Robinson, 'Discipline among soldiers' (27 september 1861), <http://www.nytimes.com/1861/09/27/news/discipline-among-soldiers.html> (15 januari 2014).

'Drunkenness in the Army', *German Reformed Messenger*, (5 oktober 1864) in: Andersen, *The Politics of Prohibition*, 13.

'The Moral of the Elections' (21 september 1867), <http://query.nytimes.com/gst/abstract.html?res=9B0CE2D9103AEF34BC4952DFBF66838C679FDE> (15 januari 2014).

John Russell 'Untitled', *National Freeman*, (januari 1881) in: Andersen, *The Politics of Prohibition*, 24.

The National Prohibition Act (1919)
<http://www2.potsdam.edu/hansondj/Controversies/Volstead-Act.html#volstead> (15 januari 2014).

Constitution of the United States: Amendments 11-27 (1794-1992), http://www.archives.gov/exhibits/charters/constitution_amendments_11-27.html (15 januari 2014).

'The League's Program', *Vindicator* (30 mei 1913), in: Andersen, *The Politics of Prohibition*, 249.